

ГЛАВА 10.

1. Защото законъ-тъ като имаше сънкъ на бѫдящи-тѣ добрины а не самий-тъ образъ на вещи-тѣ, никога не може да направи съвршени тѣзи които прихождатъ, съ исти-тѣ жъртви които приносятъ всяка година непрѣстанно.

2. Понеже *инакъ* бы прѣстанжли да ги приносятъ ; защото жъртво-приносители-тѣ еднъжъ очистени, не бы имали вече никое *обличеніе на совѣсть*-тѣ за грѣхове ;

3. Но въ тѣзи жъртви быва всяка година въспоминаніе на грѣхове-тѣ.

4. Защото е невъзможно кръвъ отъ юнцы и отъ козлы да отнема грѣхове.

5. За това когато влѣзваше въ свѣтъ-тъ казува : Жъртвѫ и приношеніе не си поискалъ, но приготвилъ си ми тѣло.

6. Всесожженія и приношенія за грѣхъ не ти сѫ угодни.

7. Тогази рѣкохъ : Ето идѫ, (въ главизнѣ-тѣ на книгѣ-тѣ е писано за мене,) да сторѣжъ волїж-тѣ ти, о Боже.

8. По горѣ бѣ рекль : Жъртвѫ и приношеніе и всесожженія и приношенія за грѣхъ не си поискалъ, нито ти сѫ угодни, (които ся приносятъ споредъ законъ-тѣ ;)

9. Тогази рече : Ето идѫ, да сторѣжъ волїж-тѣ ти, о Боже. Отнема първо-то, да постанови второ-то.

10. Съ коіжто волїжъ смы освятени, чрѣзъ приношеніе-то на тѣло-то Іисусъ Христово *принесено* единъ пѣтъ.

11. И всякой священникъ стои та служи всякой день, и приноси много пѣти исти-тѣ жъртви, които не могатъ никога да отнематъ грѣхове.

12. Но той като принесе единъ жъртвѫ за грѣхове-тѣ, съднѫ за винаги отвесно на Бога,

13. Та чака доклѣ ся положатъ врагове-тѣ му подножие на нозѣ-тѣ му.